

подобни нѣща. Въ Сопотъ правятъ стѣкла, въ Търново има фабрика за хартия, въ Сливенъ и другадѣ правятъ хубави шаеци, въ Габрово правятъ хубави ножове и други издѣлия. Тѣзи заявления сѣ добри знакове, но тѣ не доказватъ, че отиваме както трѣбваше. Почти всички нѣща у насъ още са правятъ съ дѣдови-тѣ Адамови сѣчива, та за това хемъ сѣ скѣпи, хемъ не хубави. Сопотската стѣжкарница е сѣвсѣмъ просто нѣщо. На да ли ще видимъ парена машина да се употрѣблява въ нѣкое художество у цѣло-то ни отечество, кога-то тѣзи чудна машина сѣвсѣмъ е прѣобразена въ учения свѣтъ.

Въ наше-то отечество са правятъ много пѣтища, железници и телеграфи. Нѣ кои ги правятъ и надзиратъ? Поляци, Френци, Нѣмци и други. Въ цѣло-то ни отечество, дѣто толкова пари са трошатъ за такива нѣща, на да ли ще са намѣри ни единъ Българинъ инжинеринъ (мендизинъ), освѣнъ ако има нѣкои терджимане тукъ-таме. Това наистина е твърдѣ жално и срамотно нѣщо за насъ. Да дойдатъ отъ еди кадѣ си да ни правятъ пѣтища-та и да зематъ пари-тѣ ни, а ние да ги гледами и да работимъ по 6 гр. на день и една ока хлѣбъ! А защо е това? Ето за това, защо-то ние и това не можемъ да скопосаме. Защо-то не знаемъ какво да правимъ и какъ да го правимъ.

За това, нѣка си кажемъ явно, че въ учебно и практично отношение, ние сме още въ дѣтинство. Току щомъ сме почнали азбука-та на наука-та и на нейната полезность. Ето до тукъ сме стигнали.

Безъ да продѣлжавамъ, ще забѣлѣжа това. Нѣка наши-тѣ младежи, кои-то ходятъ да са учатъ въ чуждина, да са трудятъ да учатъ и занаяти и да ги въведатъ въ отечество-то ни, защо-то безъ това и днесъ и за въ бѣдѣще нѣма прокопсия. Нито пѣкъ може безъ тѣхъ да са разбира полза-та отъ учение-то.

А. С. Цановъ.